

RAST ŞARKI

Sofyân

ALÂEDDİN YAVAŞCA

(♩=64)

Serbest

Hey hât o sa at lar ne ça buk biz leri sar dı

En dî şei fer dâ mı Hayır bek ledi ğim . . .

yok (- - SAZ - - -) Bir set rei muz li mebû rün müş kiya rın

dan (- - SAZ - -) Üm mî di de yok neş' e si yok . .

zev kide hiç yok Bık tım bu ha yât

ik limi nin son ba hâ rın dan (son)

Bir hasta güvercin gibi sessiz mütellim
 Hülyâlı başın göğsüme yaslandı dün akşam
 Avcumdaki sevdâlı güzel ellerde elim
 Gözden süzülen aşk ile ıslandı dün akşam

Endîşe -i ferdâ ile mahzûn bakışından
 Bin türlü keder nağmesinin izleri vardı
 Rüzgâr gibi bir anda zamânın akışından
 Heyhât, o saatlar ne çabuk bizleri sardı

Endîşe -i ferdâ mı ? Hayır, beklediğim yok
 Bir setre -i muzlîme bürünmüş ki yarından
 Ümmîdi de yok, neş'esi yok, zevki de hiç yok
 Bıktım bu hayat ikliminin sonbahârından

(G: Muammer Gözalan)